

ใบความรู้ที่ 1
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เพลงมาร์ชระยอง

พวกเราชาวเมืองระยอง รักที่รักนักรักชาติบ้านเมือง พุทธศาสน์อันรุ่งเรืองนาม
ประเทือง ยอดกบฏริย์เกรียงไกร

พวกเราชื่นชมยินดีทั้งยอดกวี ยอดนักรบไทยท้องทะเลสาบไฉน น้ำตกมากมายป่า
ไม้ขจี พวกเรารักเมืองระยอง ชาติใดมาปองเราต้องต่อสู้ พร้อมสละชีวี เนื้อเลือดจะพลีเพื่อ
แผ่นดินแดนทอง

เราขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งผู้มีฤทธิ์ประสิทธิ์ดังปอง ขอประทานคุ้มครองให้ชาว
ระยองสงบสุขสมบูรณ์

ใบความรู้ที่ 2
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ความเป็นมาของจังหวัดระยอง

ประวัติจังหวัด

ระยองเริ่มปรากฏชื่อในพงศาวดาร เมื่อปี พ.ศ. 2113 ในรัชสมัยของสมเด็จพระมหาธรรมราชาแห่งกรุงศรีอยุธยา โดยมีประวัติตั้งเดิมตามข้อสันนิษฐานว่า น่าจะก่อตั้งเมืองเมื่อประมาณ พ.ศ. 1500 ยุคที่ขอมมีอำนาจเฟื่องฟูแถบดินแดนสุวรรณภูมิ และมาสร้างเมืองจันทบุรีเป็นเมืองหน้าด่านทางตะวันตกเฉียงใต้ นักโบราณคดีได้สันนิษฐานจากหลักฐานที่พบ คือ ชากศิลาแลง ลูกถ้วยที่ยังหลงเหลืออยู่ในเขตอำเภอบ้านค่าย อันเป็นศิลปะการก่อสร้างแบบขอม

ในสมัยโบราณระยองมีชนพื้นเมือง คือ ชาวขอมซึ่งเป็นเผ่าที่อาศัยอยู่กระจายโดยทั่วไปในภาคตะวันออก ชาวป่าพวกนี้นิยมใช้ลูกปัดและทองเหลืองเป็นเครื่องประดับ สันนิษฐานว่าชื่อเมืองระยองก็มาจากภาษาขอมว่า “ราย็อง” ซึ่งแปลว่า เขตแดน ปัจจุบันมีเชื้อสายของชนเผ่าของอาศัยอยู่ในระยองที่ ต.เนินฉ้อ อ.แกลง

ในประวัติศาสตร์ตอนหนึ่งได้กล่าวถึงเมืองระยองในปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา ระหว่างที่กรุงศรีอยุธยาใกล้จะเสียแก่พม่าเป็นครั้งที่ 2 ในสมัยพระเจ้าเอกทัศ เดือนยี่ พ.ศ. 2309 พระยาวชิรปราการ หรือพระยาตากพร้อมไพร่พลประมาณ 500 คน ได้ตีฝ่าวงล้อมทัพพม่ามุ่งสู่ตะวันออกมาหยุดพักไพร่พลที่เมืองระยอง และได้ปราบปรามคณะกรรมการเมืองที่แข็งข้อ ยึดเมืองระยองได้ จากความสามารถครั้งนั้นเหล่าทหารจึงยกย่องให้เป็น “เจ้าตากสิน” ก่อนเดินทางไปยังเมืองจันทบุรี เพื่อยึดเป็นที่มั่นในการกอบกู้อิสรภาพคืนจากพม่าได้ในปี พ.ศ. 2311

(เจเลียว ราชบุรี. (2549). ประวัติศาสตร์เมืองระยอง. ระยอง: ระยองกันเอง, หน้า 1-10.)

สัญลักษณ์จังหวัดระยอง

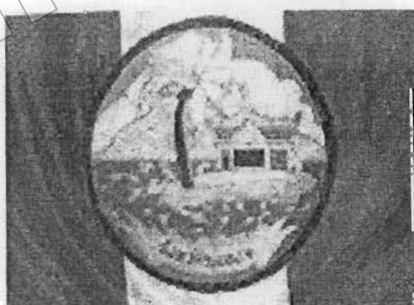
ตราประจำจังหวัดระยอง

“ภาพพลิกปลาบนเกาะเสม็ด”

เกาะในภาพ คือ เกาะเสม็ด ซึ่งอยู่นอกฝั่งของตำบลเพ อำเภอเมืองระยอง เป็นเกาะที่มีมะพร้าวมากและหาดทรายขาวสะอาดเหมือนน้ำตาลทราย

ปลิงปลาในภาพ คือ ปลิงปลาที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าให้สร้างไว้เป็นที่ประทับระหว่างเสด็จประพาสเกาะนี้ บนเกาะเสม็ดมีกระโจมไฟสำหรับเป็นที่หมายของการเดินเรือชายฝั่ง เกาะนี้จึงเป็นสัญลักษณ์สำคัญส่วนหนึ่งของจังหวัด จังหวัดระยองใช้อักษรย่อว่า “รบ”

ธงประจำจังหวัดระยอง

สีประจำจังหวัดระยอง มี 3 สี คือ

1. สีแดง หมายถึง สันักู้ที่พระเจ้าตากได้กอบกู้ประเทศชาติ พักกองทัพที่ได้นั้นสะตือวัดกลุ่ม จังหวัดระยอง
2. สีเหลือง หมายถึง สีรักชาติ
3. สีน้ำเงิน หมายถึง สีแห่งความสดใส สีแห่งความเย็น หมายถึงสีของน้ำทะเล ซึ่งจังหวัดระยองมีทางติดกับทะเลยาวไกลถึง 100 กม.

แผนที่จังหวัดระยอง

ที่ตั้ง

อยู่ทางภาคตะวันออก ติดฝั่งอ่าวไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 179 กม.

พื้นที่

3,552 ตร.กม. หรือ 2,220,000 ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ อำเภอหนองใหญ่ อำเภอบ่อทอง อำเภอบ้านบึง และ อำเภอสรีราชา

จังหวัดชลบุรี

ทิศใต้ อ่าวไทย มีชายฝั่งยาวประมาณ 100 กม.

ทิศตะวันออก อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันตก อำเภอสัตหีบ และ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

แม่น้ำ

แม่น้ำสายสำคัญมีอยู่สองสาย คือ แม่น้ำระยอง มีความยาวประมาณ 50 กม.

ไหลผ่านท้องที่ อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านค่าย อำเภอเมือง และไหลลงสู่ทะเลที่ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระยอง

ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปเป็นแบบมรสุมเขตร้อน คือ จะมีฝนตกชุกช่วงเดือน พฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคมของทุกปี และระหว่างเดือน มีนาคมถึงเดือน เมษายน จะมีอากาศร้อน เดือนอื่นๆ นอกจากนี้มีอากาศเย็นสบาย อุณหภูมิเฉลี่ย 28.9°C .

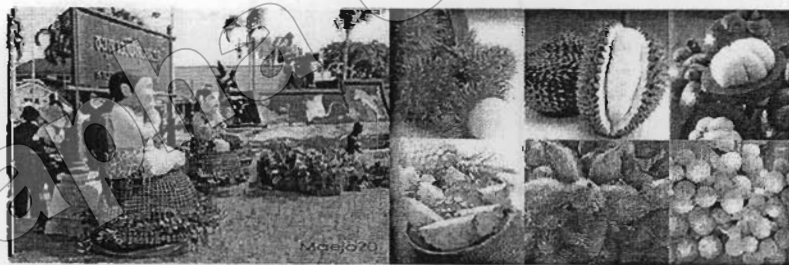
การปกครอง

แบ่งออกเป็น 7 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอแก่ง อำเภอบ้านค่าย อำเภอบ้านฉาง อำเภอปลวกแดง อำเภอวังจันทร์ อำเภอเขาชะเมา และกิ่งอำเภอ นิคมพัฒนา

คำขวัญประจำจังหวัด

“ผลไม้รสล้ำ อุตสาหกรรมก้าวหน้า น้ำปลารสเด็ด เกาะเสม็ดสวยหรู สุนทรภู่กวีเอก”

(เฉลียว ราชบุรี. (2549). ประวัติศาสตร์เมืองระยอง. ระยอง: ระยองกันเอง, หน้า 1-10.)

ใบงานที่ 1 ปฏิบัติกลุ่มย่อย
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

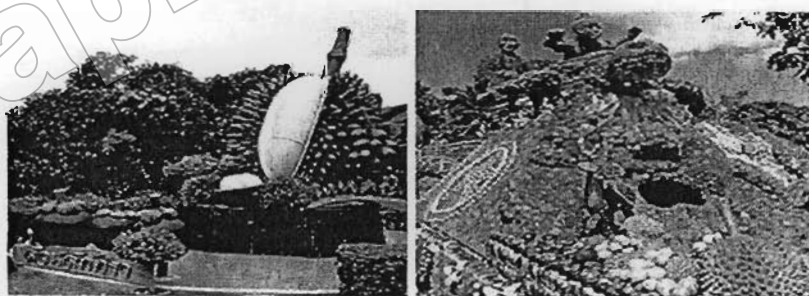
คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของจังหวัดระยอง
ที่ครูแจกให้ และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบบันทึกสรุปสาระจากเรื่องที่ศึกษา เตรียมการปฏิบัติกิจกรรม
ตามใบงานที่ 1 ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เล่าประวัติความเป็นมาของจังหวัดระยองโดยใช้ผังมโนทัศน์ ประกอบการพูด

กลุ่มที่ 2 บอกที่มาของคำว่า “ระยอง”

กลุ่มที่ 3 บอกสัญลักษณ์ประจำจังหวัดระยอง

กลุ่มที่ 4 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนระยองในอดีตกับปัจจุบัน

แบบฝึกหัดปฏิบัติรายบุคคล
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
หน่วยย่อยที่ 1 รู้เรื่องเมืองระยอง เรื่องที่สอน ประวัติศาสตร์เมืองระยอง

ชื่อ-สกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. หลักฐานที่นักโบราณคดีสันนิษฐานว่า เมืองระยองน่าจะก่อสร้างขึ้นสมัยขอมคือสิ่งใด

2. นามระยองเริ่มปรากฏในหลักฐานเอกสารเป็นครั้งแรกสมัยอยุธยาเมื่อ พ.ศ. 1998
ซึ่งตรงกับรัชสมัยใด

3. แม่ทัพคนสำคัญที่ตีฝ่าวงล้อมของพม่าหนีออกจากกรุงศรีอยุธยา มุ่งหน้าสู่ตะวันออกคือใคร

4. เหตุใดกองกำลังกู้ชาติจึงต้องเดินทางไปถึงเมืองจันทบุรี

5. ในสมัยโบราณท้องดินจังหวัดระยองมีชาวพื้นเมืองดั้งเดิมเผ่าหนึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่คือชนเผ่าใด

6. คำว่า “ระยอง” มีการสันนิษฐานว่า กร่อนมาจากคำว่า “ราชยอง” ในภาษาของแปล
ความหมายเป็น 2 นัย ว่าอย่างไร

7. ตราประจำจังหวัดเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของจังหวัดระยองซึ่งประกอบด้วยภาพใด

8. ธงประจำจังหวัดระยองมี 3 สีคือสีใด

.....

9. คำขวัญประจำจังหวัดระยองมีว่าอย่างไร

.....

10. นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาใดความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของ
จังหวัดระยอง อย่างไร สรุปโดยสังเขป

.....

.....

.....

.....

****ขอให้ทุกคนโชคดีในการทำแบบฝึกหัด****

1. ชากศิลาแดง และชากหินสลักรูปต่าง ๆ ณ บริเวณบ้านคอน อำเภอเมืองระยอง และบ้านคลองยายร้า อำเภอบ้านค่าย
 2. ตรงกับรัชสมัยของ สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ
 3. พระยาวชิรปราการหรือพระยาตาก
 4. เพื่อใช้เป็นฐานที่มั่นสะสมกำลังในการกู้ชาติ
 5. ชนเผ่าชอง
 6. เขตแดน และไม้ประดู่หรือต้นประดู่
 7. ภาพลัทธิพลาบิกเกะเซมิด
 8. สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน
 9. ผลไม้รสล้ำ อุดสาหกรรมก้าวหน้า น้ำปลารสเด็ด เกาะเซมิดสวยหรู สุนทรภู่วีเอก
 10. - อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน พิจารณาคำตอบของนักเรียน -
- แนวการตอบ เช่น มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจังหวัดระยองด้านต่างๆ เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาในยุคประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เป็นต้น

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

พฤติกรรม/ รายชื่อสมาชิก	การแบ่งหน้าที่ ทำงาน		การฟังความ คิดเห็น		การตัดสินใจ ร่วมกัน		บรรยากาศในการ ทำงาน		หมายเหตุ
	ใช้ได้	ปรับปรุง	ใช้ได้	ปรับปรุง	ใช้ได้	ปรับปรุง	ใช้ได้	ปรับปรุง	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การวัด

ใช้ได้ หมายถึง ร่วมปฏิบัติงาน

ปรับปรุง หมายถึง ให้ความร่วมมือบ้างแต่ไม่อยู่ในเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

ที่	พฤติกรรม/ ชื่อ-สกุล	ความสนใจ			การตอบ คำถาม			การแสดง ความคิดเห็น			การรับฟัง ความคิดเห็น			ทำงานตามที่ ได้รับ มอบหมาย			หมายเหตุ
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การวัด ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละพฤติกรรม ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
คะแนน	3	2	1

แบบประเมินกิจกรรม/ ใบบงานรายบุคคล

ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้อง ของงาน				ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์				รวม	หมายเหตุ
		4	3	2	1	4	3	2	1		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การวัด ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละกิจกรรมหรือใบบงาน ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
คะแนน	4	3	2	1

แบบประเมินผลงานกลุ่ม

ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้อง ของงาน				ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์				วิธีการ นำเสนอ				การยอมรับ ความคิดเห็น ของผู้อื่น				รวม	หมายเหตุ
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การวัด ให้คะแนนระดับคุณภาพของผลงานกลุ่ม ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
คะแนน	4	3	2	1

แบบประเมินการพูด

ที่	ชื่อ-สกุล	การเตรียมตัว				เนื้อหาสาระ				การใช้ภาษา				มารยาท				รวม	หมายเหตุ
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

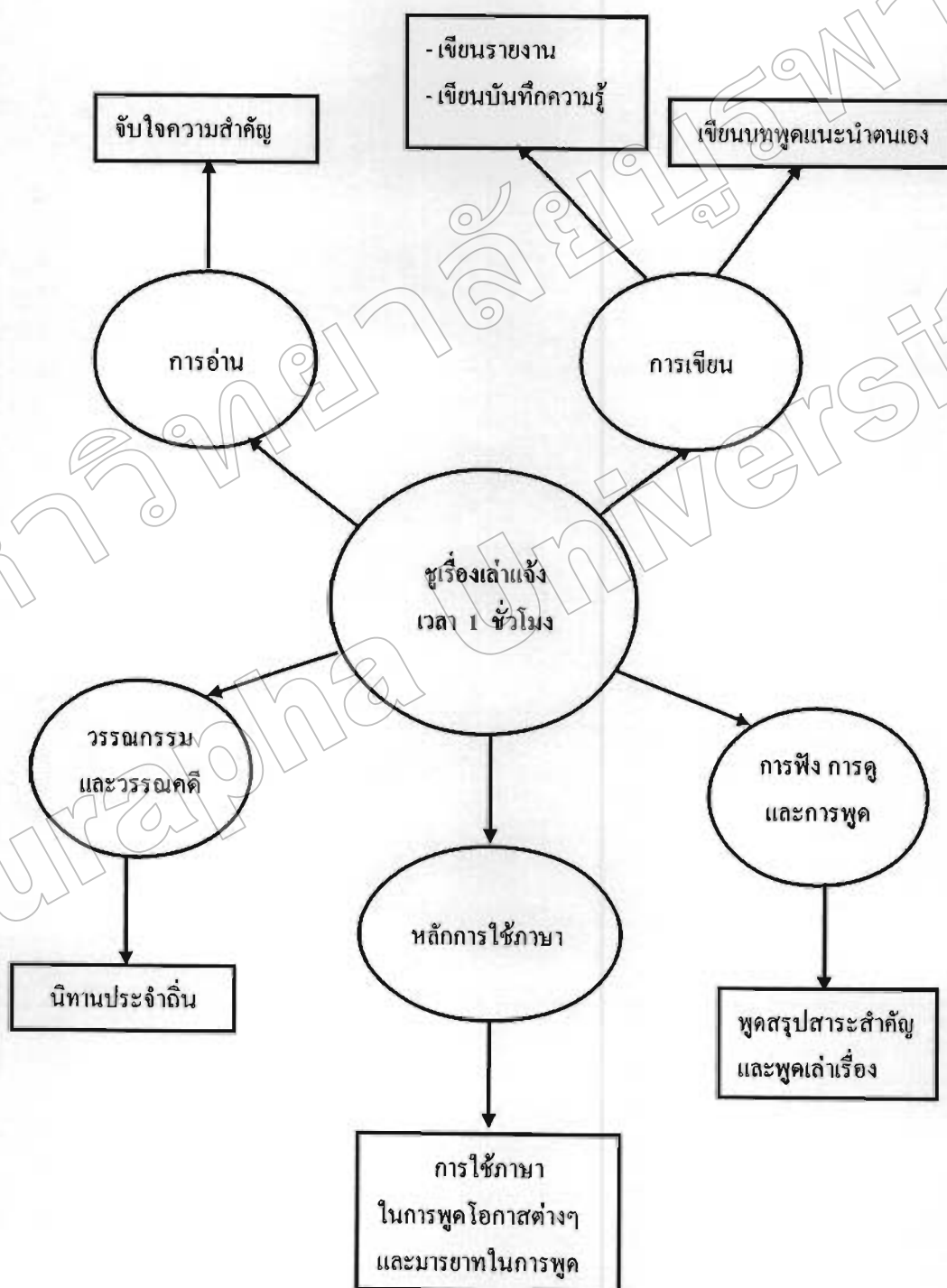
เกณฑ์การวัด ให้คะแนนระดับคุณภาพของการพูด ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
คะแนน	4	3	2	1

ผังมโนทัศน์แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

หน่วยย่อยที่ 3 ชูเรื่องเล่าแจ้ง

เรื่องที่สอน หลักการพูดเบื้องต้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มัคคุเทศก์ท้องถิ่นแผ่นดินระยอง

เวลา 10 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1 ชูเรื่องเล่าแจ้ง

เรื่องที่สอน หลักการพูดเบื้องต้น

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นม.4-6

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 : (2),(6),(7),(8),(9)

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 : (1), (4), (6), (7), (8)

สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด มาตรฐาน ท 3.1 : (1),(2),(3),(4), (5),(6)

สาระที่ 4 หลักภาษา มาตรฐาน ท 4.1: (2),(3)

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม 5.1: (1),(2),(5)

1. สาระสำคัญ

การสื่อสารนั้นประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งกิจกรรมบางอย่างไม่สามารถแยกความสัมพันธ์แต่ละทักษะออกจากกันได้ จึงจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ โดยปกติในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูดจะมีบทบาทสำคัญมาก ดังนั้นการพูดที่มีประสิทธิภาพจะต้องศึกษาหลักเกณฑ์การพูด รู้วิธีการพูด นำเสนอความรู้ความคิด และเตรียมเนื้อหาสาระที่จะพูดให้ตรงตามวัตถุประสงค์ และมีมารยาทในการพูด

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

บอกหลักทั่วไปของการพูดและวิธีการพูดในโอกาสต่างๆ ได้ถูกต้อง และมีมารยาทในการพูด

2.2 จุดประสงค์นำทาง

1. บอกหลักทั่วไปของการพูดได้ถูกต้อง
2. บอกขั้นตอนในการเตรียมการพูดได้ถูกต้อง
3. ฝึกพูดในโอกาสต่างๆ ได้ถูกต้องได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา
4. มีมารยาทในการพูด

3. เนื้อหา

3.1 หลักทั่วไปของการพูด

- ความหมายและความสำคัญของการพูด
- ประเภทของการพูด
- โอกาสที่ใช้ในการพูด
- ลักษณะของการพูดที่ดี

3.2 การพูดในโอกาสต่างๆ

3.3 มารยาทในการพูด

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (กระบวนการปฏิบัติ)

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 สังเกต รับรู้

1. ให้นักเรียนอ่านใบความรู้ที่ 1 ตัวอย่างการพูดแนะนำตนเองและการทักทาย แล้วร่วมกัน สนทนาเกี่ยวกับเนื้อความของข้อความ

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียน

ให้นักเรียนทราบ

3. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 2 เกี่ยวกับหลักการพูดทั่วไป การพูดในโอกาสต่างๆ นักเรียนช่วยกันสรุป ครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 2 ทำตามแบบ

4. ให้นักเรียนปฏิบัติรายบุคคลรับใบงานที่ 1 เขียนบทพูดแนะนำตนเอง โดยมีเนื้อความตามแนวทางในขั้นที่ 1 แล้วให้นักเรียนฝึกพูดหน้าชั้นเรียนตามเนื้อหาที่เขียนไว้ โดยไม่ดูต้นฉบับ ใช้เวลาคนละ 1-2 นาที ครูชมเชยและแนะนำเพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่อง

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติเอง

5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อยจำนวน 4 กลุ่ม เลือกประธาน เลขานุการกลุ่ม แล้วรับใบงานที่ 2 ให้เขียนรายงานเกี่ยวกับเรื่องสาระความรู้ที่น่าสนใจ หรืออาจจะเป็นเรื่องที่ยังไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อน โดยศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วส่งตัวแทนกลุ่มพูดหน้าชั้นเรียน โดยใช้เวลาพูดคนละ 3 นาที ครูชมเชยและแนะนำเพิ่มเติม

ขั้นที่ 4 ฝึกให้ชำนาญ

6. ให้นักเรียนรับใบงานที่ 3 ปฏิบัติรายบุคคล ฝึกพูดเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียน เรื่องเกี่ยวกับ นิทานประจำถิ่น ประสบการณ์ที่ประทับใจหรือประสบความสำเร็จ โดยเลือกเพียง 1 เรื่องใช้เวลาพูด 3 นาที

7. ให้นักเรียนประเมินผลการพูดของเพื่อนจำนวน 5 คน โดยใช้แบบประเมิน ที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 5 สรุป

8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับหลักทั่วไปของการพูด
9. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ปฏิบัติเป็นรายบุคคล
10. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ครูอธิบายเพิ่มเติม หากนักเรียนมีข้อสงสัยในคำตอบ จากนั้นรวบรวมส่งครูเพื่อตรวจอีกครั้งหนึ่ง

5. กิจกรรมเสริมความรู้

1. ให้นักเรียนเข้าร่วมฟังการพูดในโอกาสต่างๆ เช่น การประชุม การอภิปราย การบรรยาย เป็นต้น
2. ให้นักเรียนชมวีดิทัศน์ของนักพูดที่มีชื่อเสียงหรือรายการโทรทัศน์ของพิธีกรที่มีชื่อเสียง เพื่อศึกษาเทคนิค วิธีการพูด การดำเนินรายการของนักพูดหรือพิธีกรนั้น
3. ให้นักเรียนเข้าร่วมเป็นพิธีกรในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนตามโอกาส

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1 ตัวอย่างการพูดแนะนำตนเองและการทักทาย
2. ใบความรู้ที่ 2 หลักการพูดทั่วไป
3. ใบงานที่ 1 เขียนบทพูดแนะนำตนเอง ปฏิบัติรายบุคคล
4. ใบงานที่ 2 เขียนรายงานเกี่ยวกับเรื่องสาระความรู้ที่น่าสนใจ ปฏิบัติรายบุคคล
5. ใบงานที่ 3 ฝึกพูดเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียน ปฏิบัติรายบุคคล
6. แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ปฏิบัติรายบุคคล
7. ห้องสมุดโรงเรียน
8. แหล่งเรียนรู้ศูนย์สารสนเทศของโรงเรียน

7. การวัดและการประเมินผล

7.1 สิ่งที่ต้องประเมิน

- การทำงานร่วมกัน
- การนำเสนอผลงานกลุ่ม
- ผลงานรายบุคคล
- การทำแบบทดสอบ

7.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- แบบประเมินการทำงานร่วมกัน
- แบบประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม
- แบบประเมินผลงานรายบุคคล
- แบบทดสอบ

7.3 ประเด็นการประเมิน

7.3.1 การทำงานร่วมกัน

7.3.2 การนำเสนอผลงานกลุ่ม

7.3.3 ผลงานรายบุคคล

7.4 เกณฑ์การให้คะแนน

7.4.1 การตรวจแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนรายบุคคล

ใช้เกณฑ์การผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป

7.4.2 การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและแบบสังเกตพฤติกรรม

ใช้เกณฑ์การผ่านให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละพฤติกรรม

8. สรุปผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

9. แนวทางการแก้ปัญหาและการพัฒนา

.....

.....

10. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ใบความรู้ที่ 1
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

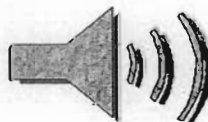
ตัวอย่างการพูดแนะนำตนเองหน้าชั้นเรียน

กราบเรียน ท่านอาจารย์ที่เคารพ และสวัสดิ์เพื่อน ๆ ที่น่ารักทุกคน

กระผมเด็กชายอานนท์ จินดา ชื่อเล่นว่า นู๊ก อายุ 16 ปี บิดามีอาชีพ
รับราชการทหาร มารดามีอาชีพ ค้าขาย มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน กระผมเป็นคนที่ 3
มีน้องสาว 2 คน

กระผมจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนรวมมิตรวิทยา
มีความสามารถพิเศษ เล่นดนตรีไทย ประเภท ซอด้วง ปีการศึกษา 2552
ได้เข้ามาศึกษาที่โรงเรียนสามัคคีวิทยาแห่งนี้ เพราะใกล้บ้าน และสอบคัดเลือกได้
ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ครับ

ในอนาคตอยากมีอาชีพรับราชการเหมือนพ่อ เพราะเป็นอาชีพที่มีเกียรติ
ได้รับใช้ประเทศชาติ ได้ช่วยเหลือสังคม จึงต้องการชักชวนเพื่อน ๆ ทุกคนให้
ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบของสังคม เพื่อนๆ คงอยากเห็นประเทศชาติของเรา
เจริญรุ่งเรือง มีความสามัคคี รักใคร่ปรองดองกัน และอยู่อย่างมีความสุขตลอดไป

ใบความรู้ที่ 2

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

หลักทั่วไปของการพูด

การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะ กล่าวคือ มีทั้งภาคทฤษฎีหรือหลักการและภาคปฏิบัติ หรือวิธีการปฏิบัติเหมือนศาสตร์อื่น ๆ เพราะการศึกษาทฤษฎีอย่างเดียวไม่สามารถจะพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องมีการฝึกฝน ฝึกหัด แก้ไขปรับปรุง และพัฒนาทักษะการพูด ซึ่งถือเป็นศิลปะแห่งการสื่อสารอย่างหนึ่ง การที่จะพูดให้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายได้นั้นต้องมีการเตรียมตัว ฝึกซ้อม และใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการแสดงออกทางด้านภาษาให้เข้าถึงจิตใจของผู้ฟัง

ความหมายและความสำคัญของการพูด

การพูด หมายถึง การติดต่อสื่อความหมายระหว่างมนุษย์โดยใช้เสียง ภาษา แวตาสีหน้า ท่าทางต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิดจากผู้พูดไปยังผู้ฟังให้เป็นที่เข้าใจกัน

การพูดมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์อย่างมาก ทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกับคนอื่นได้ และยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึกร ความคิด ความต้องการให้กับอีกฝ่ายหนึ่งได้รับทราบ เพื่อการตอบสนองต่อสิ่งนั้นได้อย่างถูกต้อง

ปัจจุบันการพูดจัดเป็นวิชาการหรือศาสตร์ที่มีผู้สนใจศึกษากันมากและยอมรับว่ามีส่วนเสริมต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพของบุคคลอย่างมาก หากใช้การพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพจะเกิดผลดีต่อการทำงานหรือธุรกิจ แต่ถ้าพูดไม่ดีย่อมก่อให้เกิดผลร้ายได้เช่นเดียวกัน ดังที่พระสุนทรโวหารหรือสุนทรภู่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ในนิราศภูเขาทองว่า

“ถึงบางพูดพูดดีเป็นศรีศักดิ์
แม้พูดชั่วตัวดาบทำลายมิตร

มีคนรักรสดีขอร่อยจิต
จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพูดจา”

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงพระราชนิพนธ์เกี่ยวกับ
ความสำคัญของการพูดไว้ในบทละครเรื่องวิวาทพระสมุทรว่า

“ปากเป็นเอก	เลขเป็นโท	โบราณว่า
หนังสือตรี	มีปัญญา	ไม่เสียหาย
ถึงรู้มาก	ไม่มีปาก	ลำบากกาย
มีอุบาย	พูดไม่เป็น	เห็นป่วยการ”

การพูดนั้นมีความจำเป็นต่อบุคคลทุกสาขาอาชีพ เช่น ครู ทนาย นักธุรกิจ และ
นักการเมือง เป็นต้น การรู้จักวิธีพูดหรือการใช้คำพูดให้มีประสิทธิภาพ ย่อมช่วยให้การทำงาน
บรรลุผลตามเป้าหมาย และเกิดความสามัคคีในการร่วมงานกัน ดังนั้นการพูดจึงมีความสำคัญทั้ง
ในระดับตัวบุคคล และสังคม จึงควรที่จะได้เรียนรู้หลักการพูดและฝึกฝนการพูดให้มี
ประสิทธิภาพมากขึ้น

จุดมุ่งหมายของการพูด

มนุษย์ใช้การพูดเป็นเครื่องมือสื่อสารด้วยจุดมุ่งหมายหลายประการ คือ

1. เพื่อถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิด
2. เพื่อแสวงหาคำตอบหรือความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ
3. เพื่อโน้มน้าวใจและจูงใจให้ผู้อื่นคล้อยตามความคิดและการกระทำของตน
4. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน
5. เพื่อจรรโลงใจทำให้ผู้ฟังมีความสุข สนุกสนาน บันเทิงใจ

การพูดด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังกล่าว สำหรับบางคนอาจพูดไปตามธรรมชาติไม่ต้อง
คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการพูด โดยเฉพาะการพูดกับคนสนิท เพื่อน ญาติหรือคนรู้จัก ผู้พูดก็จะ
พูดเรื่องต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องเตรียมตัว แต่ถ้าเป็นการพูดต่อที่ประชุม พูดเป็นทางการ หรือพูดใน
สถานการณ์ต่าง ๆ แล้ว ผู้พูดจะต้องวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการพูดให้ได้ก่อนว่าการพูดนั้นมี
วัตถุประสงค์อย่างไร จึงจะสามารถพูดได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

ประเภทของการพูด

การพูดโดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการพูด ได้เป็น 3 แบบ คือ

1) การพูดเพื่อให้ความรู้ เป็นการอธิบาย ชี้แจง แสดงเหตุผลในเรื่องต่าง ๆ เช่น การอบรม ประกาศ แถลงการณ์ เป็นต้น

2) การพูดเพื่อจูงใจหรือโน้มน้าวใจ เป็นการพูดเพื่อเชิญชวน โน้มน้าว เคลี้ยกล่อม จูงใจ ปลุกเร้าใจให้คิดเห็นคล้อยตาม ปฏิบัติตาม เช่น การปราศรัยหาเสียง ของนักการเมือง การโฆษณาสินค้า เป็นต้น

3) การพูดเพื่อจรรโลงใจ เป็นการพูดเพื่อให้เห็นความดี ความงดงาม ค่านิยม ต่อการกระทำ หรือเรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่ง การอวยพรวันเกิด การเทศนา และการกล่าว ในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น

2. แบ่งตามลักษณะของวิธีพูด ได้เป็น 4 แบบ คือ

1) การพูดแบบอ่านจากต้นฉบับ เป็นการพูดโดยอ่านจากตัวอักษรต้นฉบับที่เขียนไว้ทั้งหมด มักใช้กับการพูดที่เป็นทางการ เช่น ข่าวกฎหมาย คำปราศรัยของนายกรัฐมนตรีต่อรัฐสภา และประกาศทางราชการ เป็นต้น

2) การพูดแบบท่องจำ เป็นการพูดจากต้นฉบับที่เขียนไว้ทุกคำพูดโดยการท่องจำไว้ อย่างแม่นยำ สามารถพูดให้คล่องแคล่วทุกถ้อยคำ มักจะเป็นการพูดสั้น ๆ 3-5 นาที นิยมใช้กับการแสดงละคร หรือพูดในโอกาสพิเศษ

3) การพูดแบบเตรียมล่วงหน้า เป็นการพูดที่ผู้พูดได้ศึกษาข้อมูลเตรียมตัวมาอย่างดี มีบันทึกสั้น ๆ สำหรับการพูดแต่ไม่ก้มหน้าก้มตาอ่าน และไม่ใช้การท่องจำมาพูด วิธีนี้นิยมใช้กับการพูดทั่ว ๆ ไป

4) การพูดโดยไม่เตรียมตัวล่วงหน้า เป็นการพูดโดยไม่รู้ตัวมาก่อน และผู้พูดปฏิเสธ ไม่ได้ เช่น การอวยพรคู่บ่าวสาว การแสดงความคิดเห็นในการอภิปราย เป็นต้น ผู้พูดจะต้องมีไหวพริบปฏิภาณ ความรู้ และประสบการณ์มากพอสมควรจึงจะพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะการพูดที่ดี

การที่จะพูดให้ได้ผลดีโดยเฉพาะการพูดต่อหน้าชุมชนนั้น ผู้พูดจะต้องมีลักษณะพื้นฐานสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. กริยาท่าทางหรือการแสดงออก ผู้พูดจะต้องแสดงกริยาท่าทาง หรือกาแสดงออกอย่างเหมาะสมในเรื่องการเดิน การยืน การวางท่า การใช้ศีรษะ การใช้มือและแขน การแสดงสีหน้า และการใช้สายตา

2. การใช้เสียงและน้ำเสียง การใช้เสียงจะต้องใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ แม้ว่าคนเราจะมีน้ำเสียงไม่เหมือนกัน แต่การรู้จักเทคนิคการใช้เสียงจะสามารถช่วยให้การพูดน่าสนใจ การใช้เสียงและน้ำเสียงจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ พูดให้เสียงดังฟังชัด เป็นจังหวะ พอเหมาะ น้ำเสียงน่าฟัง ท่วงทำนองน่าสนใจ ชัดเจนถูกต้อง น้ำเสียงเต็มคำ และหลีกเลี่ยงการพูดที่มีเสียง เอื้อ – อ้า

3. การวางตัวและมารยาทในการพูด เมื่อปรากฏตัวต่อหน้าผู้ฟัง ผู้พูดที่ดีควรจะต้องรู้จักวางตัวและมีมารยาทในการพูดโดยคำนึงถึงช่วงสำคัญ 4 ช่วง คือ ก่อนพูด ควรสนใจผู้ฟัง ถ้ามีผู้พูดหลายคนควรสนใจการพูดของคนอื่น เมื่อเริ่มพูด ควรแสดงท่าที่เป็นมิตร สุภาพ ไม่โอ้อวด แทรกอารมณ์ขันบ้าง ให้เกียรติผู้ฟัง ทักทายผู้สนทนาก่อน ในระหว่างที่พูด ไม่แสดงอาการถูกลีลูกกลนจับโน้นจับนี้ ควรสนใจอยู่กับความคิดและความสนใจของผู้ฟัง ควบคุมอารมณ์ให้ได้และพูดด้วยความมั่นใจ หลังพูดจบ กล่าวคำว่า “สวัสดี” และก้มศีรษะให้ผู้ฟัง

ลักษณะการพูดที่ดีจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเลื่อมใสศรัทธาต่อตัวผู้พูด มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการพูดครั้งนั้น ๆ ถ้าผู้พูดได้ฝึกฝนอย่างดีพอก็สามารถที่จะทำตามลักษณะดังกล่าวได้ไม่ยาก

ขั้นตอนในการเตรียมการพูด

การที่จะพูดให้บรรลุผลตามจุดประสงค์นั้น ผู้พูดจะต้องเตรียมการพูดมาเป็นอย่างดี แม้ว่า การพูดนั้นจะใช้เวลาเพียง 5-10 นาที ก็ตาม เพราะว่าการเตรียมการพูดจะทำให้ผู้พูดมีความมั่นใจไม่ประหม่า สามารถควบคุมตัวเอง และพูดได้อย่างไม่ติดขัด

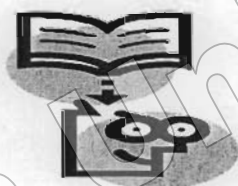
การเตรียมการพูดมีขั้นตอนการปฏิบัติ 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตั้งวัตถุประสงค์ ผู้พูดควรกำหนดวัตถุประสงค์ในการพูดว่าพูดเพื่ออะไร เช่น พูดเพื่อให้ความรู้ เพื่อโน้มน้าวใจ หรือเพื่อความบันเทิง เป็นต้น
 2. การวิเคราะห์ผู้ฟัง ผู้พูดควรจะคำนึงถึงกลุ่มผู้ฟังว่าเป็นใครบ้าง จำนวนเท่าใด เพศ วัย อาชีพ เป็นต้น
 3. เลือกเรื่องที่จะพูด เลือกเรื่องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการพูด เหมาะกับกลุ่มผู้ฟัง เรื่องที่ตนถนัด มีความรู้ แต่ถ้ามีการกำหนดเรื่องไว้แล้ว ควรจะตีความเรื่องนั้น ๆ ให้เข้าใจโดยละเอียด
 4. กำหนดขอบเขตของเรื่อง ความยากง่าย เนื้อหาเชิงลึกโดยกำหนดให้เหมาะกับกลุ่มผู้ฟัง เวลา และโอกาสที่พูด เพื่อให้ผู้ฟังในสิ่งที่ตรงประเด็นไม่พูดนอกนอกเรื่อง
 5. การรวบรวมเนื้อหา เป็นการรวบรวมข้อมูลที่จะต้องพูด โดยค้นจากเอกสาร ข่าว เหตุการณ์จริง สถิติ และการได้ยินได้ฟังมาเก็บรวบรวมและบันทึกไว้ให้ครบถ้วน
 6. การวางโครงเรื่อง เป็นการนำเอาเนื้อหาทั้งหมดที่ได้มาจัดลำดับใหม่ ให้มีค่านำ เนื้อเรื่อง และการสรุป ในลักษณะที่พอเหมาะกับเวลา
 7. การใช้ถ้อยคำภาษา ควรเลือกใช้ภาษาที่สั้น กระชับ ตรงความหมาย เข้าใจง่าย และใช้สำนวนโวหารให้ถูกต้องเพื่อสร้างความประทับใจให้ผู้ฟัง
 8. การฝึกพูด เป็นการฝึกซ้อมเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง ด้วยการอ่านซ้ำ ๆ จนจำได้ ฝึกเรียบเรียงคำพูดจากความเข้าใจ จับเวลาและแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม
- (เสนีย์ วิลาวรรณ, (2546). พัฒนาทักษะภาษา เล่ม 1. วัฒนาพานิช, หน้า 87-95)

ใบงานที่ 2 ปฏิบัติกลุ่มย่อย
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อยจำนวน 4 กลุ่ม เลือกประธาน เลขานุการกลุ่ม แล้วศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วเขียนรายงานเกี่ยวกับสาระความรู้ที่น่าสนใจ หรืออาจจะเป็นเรื่องที่ยังไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อนโดยศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วส่งตัวแทนกลุ่มพูดหน้าชั้นเรียน ใช้เวลาพูดคนละ 3 นาที

แบบบันทึก
ใบงานที่ 2 ปฏิบัติกลุ่มย่อย

กลุ่มที่

จำนวนสมาชิก.....คน

1. ประทาน
2. กรรมการ
3. กรรมการ
4. กรรมการ
5. กรรมการและเลขานุการ

ใบงานที่ 3 ปฏิบัติรายบุคคล
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ชื่อ-สกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกฝึกพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับนิทานประจำถิ่น ประสบการณ์
ที่ประทับใจหรือประสบความสำเร็จคนละ 1 เรื่อง ใช้เวลาพูด 3 นาที

แบบฝึกหัดปฏิบัติรายบุคคล
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
หน่วยย่อยที่ 3 ชูเรื่องเล่าแจ้ง เรื่องที่สอน หลักการพูดเบื้องต้น

ชื่อ-สกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่...../.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจำนวน 10 ข้อ ต่อไปนี้ให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. การพูดมีความหมายและความสำคัญอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. การพูดมีจุดมุ่งหมายอะไรบ้าง

.....

.....

3. ในการสนทนากับเพื่อนเรื่องทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีหลักการอย่างไร

.....

.....

4. การพูดโดยทั่วไปแบ่งออกเป็นกี่ลักษณะ อะไรบ้าง

.....

.....

5. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการพัฒนาการพูดอยู่เสมอ

.....

.....

6. การพูดให้ได้ผลดีนั้น ผู้พูดจะต้องมีลักษณะพื้นฐานสำคัญ 3 ประการคืออะไร

7. การใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษามีผลต่อการพูดอย่างไร

8. ในการเตรียมการพูดขั้นตอนแรกต้องปฏิบัติอย่างไร

9. โอกาสในการพูดหมายถึงอะไร

10. ให้นักเรียนบอกความสำคัญและประโยชน์ของการพูดในความคิดเห็นของนักเรียน

* ขอให้ทุกคน โชคดีในการทำแบบฝึกหัด *

เคล็ดลับฝึกหัด
 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
 เรื่อง หลักการพูดเบื้องต้น

1. การพูด หมายถึง การติดต่อสื่อความหมายระหว่างมนุษย์โดยใช้เสียง ภาษา แววดา สีหน้า ท่าทางต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากผู้พูดไปยังผู้ฟัง ให้เป็นที่เข้าใจกัน และการพูด มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์อย่างมาก ทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกับคนอื่นได้ และยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิด ความต้องการให้กับอีกฝ่ายหนึ่งได้รับทราบ เพื่อการตอบสนอง ต่อสิ่งนั้นได้อย่างถูกต้อง
2. การพูดมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้
 - 1) เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด
 - 2) เพื่อแสวงหาคำตอบหรือความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ
 - 3) เพื่อโน้มน้าวใจและจูงใจให้ผู้อื่นคล้อยตามความคิดและการกระทำของตน
 - 4) เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน
 - 5) เพื่อจรรโลงใจทำให้ผู้ฟังมีความสุข สนุกสนาน บั่นเทิงใจ
3. ในการสนทนากับเพื่อนเรื่องต่างๆไปในชีวิตประจำวัน มีหลักการดังนี้
 - 1) เป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟัง ไม่เป็นผู้พูดหรือฟังเพียงอย่างเดียว ควรเปิดโอกาส ให้คู่สนทนาได้พูดบ้าง
 - 2) พูดชัดถ้อยชัดคำ มีจังหวะจะโคน ไม่เร็วหรือช้าเกินไป
 - 3) มองคู่สนทนาในขณะที่พูด เพื่อให้รู้ว่าเราสนใจเรื่องที่เขา กำลังพูด

- 4) เมื่อไม่เห็นด้วยกับคู่สนทนาก็กล่าวคำแย้งอย่างสุภาพ พร้อมทั้งบอกเหตุผล
 - 5) ถ้าไม่ได้ยินคำพูดของผู้ร่วมสนทนาหรือได้ยินไม่ชัด ควรบอกให้ผู้ร่วมสนทนาทราบอย่างสุภาพ
 - 6) เมื่อไม่เข้าใจคำพูดของคู่สนทนา ควรบอกให้ทราบและขอร้องให้อธิบายให้ฟังใหม่อย่างสุภาพ
 - 7) ให้ผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีโอกาสพูดอย่างทั่วถึง
 - 8) ฟังผู้ร่วมสนทนาด้วยความสนใจ ใช้ถ้อยคำหรือแสดงท่าทีว่าสนใจเรื่องที่เขากำลังพูด
 - 9) พยายามทำให้การสนทนามีรสชาติที่น่าสนใจ
4. การพูดโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
- 1) แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการพูด แบ่งได้ 3 แบบ คือ
 - การพูดเพื่อให้ความรู้
 - การพูดเพื่อจรรโลงใจ
 - การพูดเพื่อจรรโลงใจหรือโน้มน้าวใจ
 - 2) แบ่งตามลักษณะของวิธีพูด แบ่งได้ 4 แบบ คือ
 - การพูดอ่านจากต้นฉบับ
 - การพูดแบบท่องจำ
 - การพูดแบบเตรียมล่วงหน้า
 - การพูดโดยไม่เตรียมล่วงหน้า
5. ต้องมีการพัฒนาการพูดอยู่เสมอเพราะ
- เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพตามต้องการ จึงจำเป็นต้องพัฒนาการพูดอยู่เสมอ
6. การพูดให้ได้ผลดีนั้น ผู้พูดจะต้องมีลักษณะพื้นฐานสำคัญ 3 ประการคือ
- 1) กริยาท่าทางหรือการแสดงออก ผู้พูดต้องแสดงกริยาท่าทางที่เหมาะสม
 - 2) การใช้เสียงและน้ำเสียง การใช้เสียงต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และพูดให้น่าสนใจ
 - 3) การวางตัวและมารยาทในการพูด เมื่อปรากฏตัวต่อหน้าผู้ฟัง จะต้องรู้จักวางตัวและมีมารยาทในการพูด

7. การใช้วงษ์ภาษาและอ้วงษ์ภาษามีผลต่อการพูด คือ ในการพูดให้มีประสิทธิภาพ จะต้องใช้ทั้งวงษ์ภาษาและอ้วงษ์ภาษาที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ จะต้องรู้จักเลือกใช้คำพูด อย่างถูกต้อง และแสดงกิริยาท่าทางประกอบการพูดอย่างเหมาะสม ซึ่งการที่จะทำเช่นนั้น ได้จะต้องฝึกฝนและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

8. ในการเตรียมการพูดขึ้นตอนแรกสิ่งที่ต้องปฏิบัติคือ การตั้งวัตถุประสงค์ ผู้พูดควรกำหนดวัตถุประสงค์ในการพูดว่าพูดเพื่ออะไร เช่น พูดเพื่อให้ความรู้ เพื่อโน้มน้าวใจ หรือเพื่อความบันเทิง เป็นต้น

9. โอกาสในการพูด หมายถึง ช่วงจังหวะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการพูด เหมาะสม กับบุคคลและ สอดคล้องกับมารยาทของสังคมไทย และมีความสำคัญซึ่งเป็นการ แสดงออกถึงการให้เกียรติ การเคารพนับถือ ความมีไมตรีจิต สร้างความสัมพันธ์ที่ดีงาม และสร้างความประทับใจแก่ผู้ฟัง

10. ให้นักเรียนบอกความสำคัญและประโยชน์ของการพูดในความคิดเห็นของนักเรียน
- อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน พิจารณาจากคำตอบของนักเรียน -

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

พฤติกรรม/ รายชื่อสมาชิก	การแบ่งหน้าที่ ทำงาน		การฟังความ คิดเห็น		การตัดสินใจ ร่วมกัน		บรรยากาศในการ ทำงาน		หมายเหตุ
	ใช้ได้	ปรับปรุง	ใช้ได้	ปรับปรุง	ใช้ได้	ปรับปรุง	ใช้ได้	ปรับปรุง	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การวัด

ใช้ได้ หมายถึง ร่วมปฏิบัติงาน

ปรับปรุง หมายถึง ให้ความร่วมมือบ้างแต่ไม่อยู่ในเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

ที่	พฤติกรรม/ ชื่อ-สกุล	ความสนใจ			การตอบ คำถาม			การแสดง ความคิดเห็น			การรับฟัง ความคิดเห็น			ทำงานตามที่ ได้รับ มอบหมาย			หมายเหตุ
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การวัด ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละพฤติกรรม ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
คะแนน	3	2	1

แบบประเมินกิจกรรม/ ใบบงานรายบุคคล

ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้อง ของงาน				ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์				รวม	หมายเหตุ
		4	3	2	1	4	3	2	1		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การวัด ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละกิจกรรมหรือใบบงาน ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
คะแนน	4	3	2	1

แบบประเมินผลงานกลุ่ม

ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้อง ของงาน				ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์				วิธีการ นำเสนอ				การยอมรับ ความคิดเห็น ของผู้อื่น				รวม	หมายเหตุ
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การวัด ให้คะแนนระดับคุณภาพของผลงานกลุ่ม ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
คะแนน	4	3	2	1

แบบประเมินการพูด

ที่	ชื่อ-สกุล	การเตรียมตัว				เนื้อหาสาระ				การใช้ภาษา				มารยาท				รวม	หมายเหตุ
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		

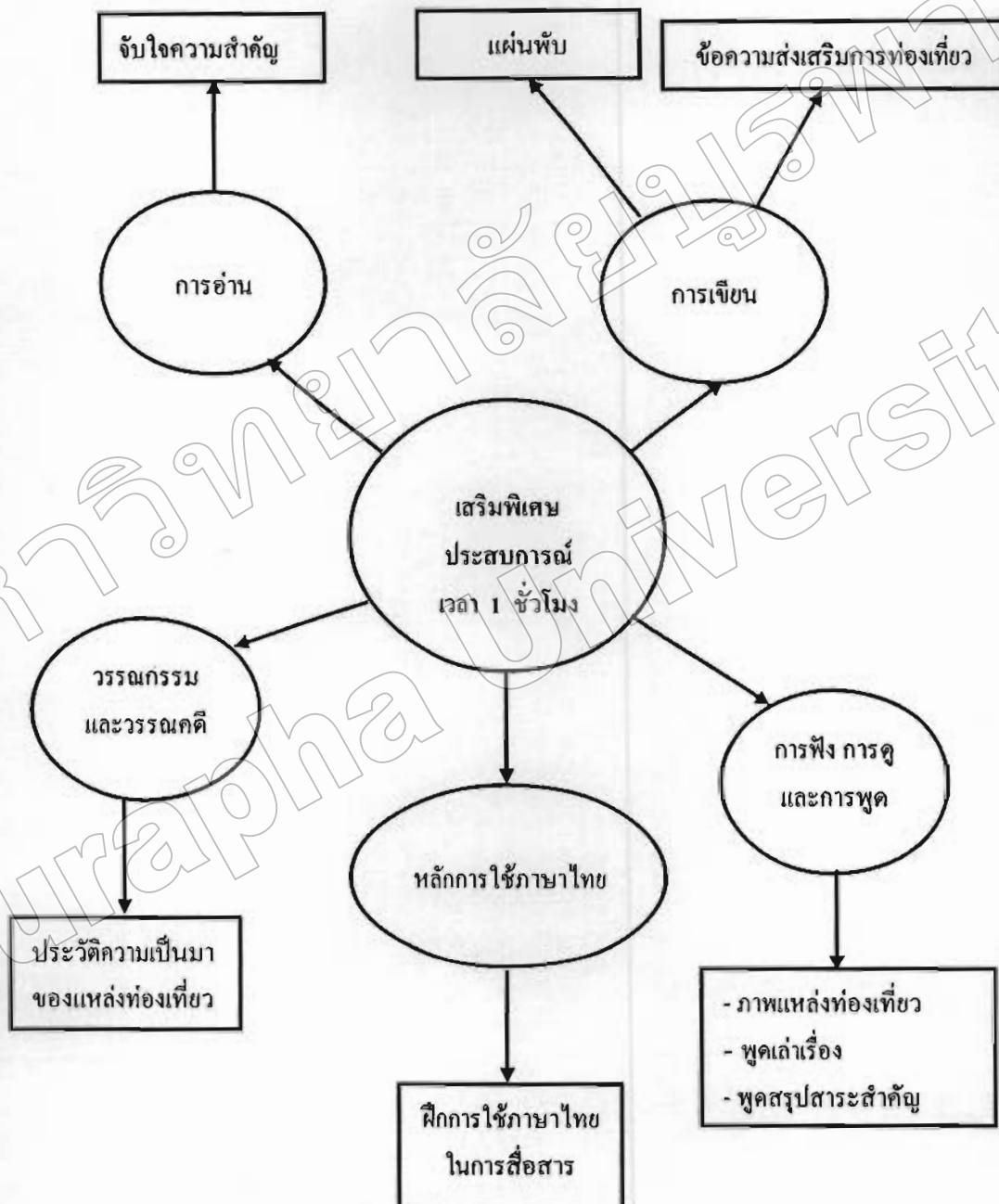
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การวัด ให้คะแนนระดับคุณภาพของการพูด ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
คะแนน	4	3	2	1

ผังมโนทัศน์แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
 หน่วยย่อยที่ 5 เสริมพิเศษประสบการณ์
 เรื่องที่สอน แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มัคคุเทศก์ท้องถิ่นแผ่นดินระยอง

เวลา 10 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5 เสริมพิเศษประสบการณ์(5 ชั่วโมง)

เรื่องที่สอน แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา เวลา 1 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นม.4-6

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 : (2),(6),(7),(8),(9)

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 : (1),(6),(7),(8)

สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด มาตรฐาน ท 3.1 : (1),(4),(5),(6)

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 : (2),(3)

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 : (2),(3),(4)

1. สาระสำคัญ

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และโบราณสถานวัตถุและศาสนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และการมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามหลากหลายประเภท เป็นผลดีต่อท้องถิ่น ทำให้นักท่องเที่ยว ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวสามารถเลือกท่องเที่ยวได้ตามต้องการ และการปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ จำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับประวัติ ความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญต่าง ๆ ในท้องถิ่น ทำให้สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเล็งเห็นความสำคัญและคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์และสนใจการท่องเที่ยว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมาของปูชนียสถาน โบราณวัตถุ อันทรงคุณค่าทางศาสนา สามารถสื่อสารให้ผู้อื่น

2.2 จุดประสงค์นำทาง

1. เล่าประวัติความเป็นมาของปูชนียสถาน และ โบราณวัตถุอันทรงคุณค่าได้
2. บอกสถานที่ตั้งและเส้นทางไปยังปูชนียสถานและโบราณวัตถุได้
3. เขียนโฆษณาส่งเสริมการท่องเที่ยวปูชนียสถานและโบราณวัตถุในรูปแบบของแผ่นพับได้

4. ศึกษาสถานที่จริงของแหล่งท่องเที่ยว ฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว และจัดนิทรรศการ สื่อสารเผยแพร่ได้

5. พูดยุคแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ฟื้นฟู ส่งเสริมปฐมนิยสถานและโบราณวัตถุ ได้เห็นความสำคัญ คุณค่าควรแก่การอนุรักษ์และสนใจการท่องเที่ยว

3. เนื้อหา

3.1 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา

- เขตอำเภอเมืองระยอง เขตอำเภอแกลง เขตอำเภอบ้านค่าย เขตอำเภอปลวกแดง เขตอำเภอบ้านฉาง และเขตอำเภอวังจันทร์

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (กระบวนการเรียนรู้ความเข้าใจ)

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 สังเกต ตระหนัก

1. ให้นักเรียนพิจารณาใบความรู้ที่ 1 ภาพแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนาและสนทนาค้นหาถึงความเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวนัก

2. ครูสนทนากับนักเรียนถึงความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น และถามคำถามว่า “แหล่งท่องเที่ยวกับบุคคลในท้องถิ่นนั้นมีความเกี่ยวข้องกันหรือไม่ อย่างไร”

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียน ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 วางแผนปฏิบัติ

4. นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อยจำนวน 4 กลุ่ม เลือกประธาน เลขานุการกลุ่ม แล้วร่วมกันสนทนาแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งร่วมกันอภิปรายถึงความสำคัญในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 3 ลงมือปฏิบัติ

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่ 2 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนาที่ครูแจกให้ และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบบันทึกสรุปสาระจากเรื่องที่ศึกษา เตรียมการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ 1 ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เล่าประวัติความเป็นมา และเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน เขตอำเภอเมืองระยอง

กลุ่มที่ 2 เล่าประวัติความเป็นมา และเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน เขตอำเภอแกลง

กลุ่มที่ 3 เล่าประวัติความเป็นมา และเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน
เขตอำเภอบ้านค่าย

กลุ่มที่ 4 เล่าประวัติความเป็นมา และเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน
เขตอำเภอลวกแดง

กลุ่มที่ 5 เล่าประวัติความเป็นมา และเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน
เขตอำเภอบ้านฉาง

กลุ่มที่ 6 เล่าประวัติความเป็นมา และเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน
เขตอำเภอวังจันทร์

ขั้นที่ 4 พัฒนาความรู้ความเข้าใจ

6. นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า นำเสนอรายงาน
ข้อมูลหน้าชั้นเรียน และนักเรียนกลุ่มอื่นๆ ให้ประเมินผลการพูดของผู้รายงานหน้าชั้นเรียนด้วยแบบ
ประเมินการพูดที่ครูกำหนดให้

7. ให้นักเรียนรับใบงานที่ 2 เขียนโฆษณาส่งเสริมการท่องเที่ยวปูณีสถาน
และโบราณวัตถุในรูปแบบของแผ่นพับเพื่อสื่อสารเผยแพร่ คนละ 1 แห่ง

8. นักเรียนรวบรวมผลงานส่งครู และคัดเลือกผลงานดีเด่นเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
ครูชมเชยการปฏิบัติงานของนักเรียนและแนะนำเพิ่มเติม

ขั้นที่ 5 สรุป

9. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม จับสลากศึกษาสถานที่จริงของแหล่งท่องเที่ยว
ในช่วงวันหยุดจำนวน 1 กลุ่ม ตามใบงานที่ 3 ฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว และรวบรวมนำผลงานมาจัด
นิทรรศการเผยแพร่ ส่วนที่เหลืออีก 4 กลุ่มจะจับสลากคัดเลือกในช่วงโม่งการเรียนต่อไปในแผน
การจัดการเรียนรู้ที่ 7

10. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของจังหวัดระยอง
และทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ปฏิบัติเป็นรายบุคคล

11. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ครูอธิบายเพิ่มเติม
หากนักเรียนมีข้อสงสัยในคำตอบ จากนั้นรวบรวมส่งครูเพื่อตรวจอีกครั้งหนึ่ง

5. กิจกรรมเสริมการเรียนรู้

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำทำสมุดภาพนำเที่ยวกลุ่มละ 1 อำเภอ และทำแผนที่แสดง
แหล่งที่ตั้งประกอบ

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1 ภาพแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา
2. ใบความรู้ที่ 2 ประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา ในจังหวัดระยอง
3. ใบงานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย จำนวน 6 กลุ่ม
 - กลุ่มที่ 1 เล่าประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา เขตอำเภอเมืองระยอง
 - กลุ่มที่ 2 เล่าประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา เขตอำเภอแกลง
 - กลุ่มที่ 3 เล่าประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา เขตอำเภอบ้านค่าย
 - กลุ่มที่ 4 เล่าประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา เขตอำเภอปลวกแดง
 - กลุ่มที่ 5 เล่าประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา เขตอำเภอบ้านฉาง
 - กลุ่มที่ 6 เล่าประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา เขตอำเภอวังจันทร์
4. ใบงานที่ 2 เขียนโฆษณาส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนนิยสถานและโบราณวัตถุในรูปแบบของแผ่นพับเพื่อสื่อสารเผยแพร่ คนละ 1 แห่ง
5. ใบงานที่ 3 กลุ่มที่จับสลากได้ เลือกศึกษาแหล่งท่องเที่ยว ทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุและศาสนา 1 แห่ง และจัดนิทรรศการเผยแพร่
6. แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ปฏิบัติรายบุคคล
7. ศูนย์สารสนเทศของโรงเรียน
8. ห้องสมุดโรงเรียน
9. แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

7. การวัดผลและการประเมินผล

7.1 สิ่งที่ต้องประเมิน

- การทำงานร่วมกัน
- การนำเสนอผลงานกลุ่ม
- ผลงานรายบุคคล

7.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- แบบประเมินการทำงานร่วมกัน
- แบบประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม
- แบบประเมินผลงานรายบุคคล

7.3 ประเด็นการประเมิน

7.3.1 การทำงานร่วมกัน

7.3.2 การนำเสนอผลงานกลุ่ม

7.3.3 ผลงานรายบุคคล

7.4 เกณฑ์การให้คะแนน

7.4.1 การตรวจแบบฝึกหัดทำขบทเรียนรายบุคคล

ใช้เกณฑ์การผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป

7.4.2 การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและแบบสังเกตพฤติกรรม

ใช้เกณฑ์การผ่านให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละพฤติกรรม

8. สรุปผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

9. แนวทางการแก้ปัญหาและการพัฒนา

.....

.....

10. ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ใบความรู้ที่ 1
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

ภาพแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานวัตถุ และศาสนา

ภาพพระพุทธรูปองค์ประธานประดิษฐานอยู่ที่หอพระพุทธรูปองค์ประธานเมือง
เป็นพระพุทธรูปประจำเมืองระยอง

ใบความรู้ที่ 2
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน วัตถุ และศาสนา

เขตอำเภอเมืองระยอง

1. เจดีย์วัดแก่ง

เจดีย์วัดแก่ง ตั้งอยู่ภายในบริเวณโรงพยาบาลระยอง กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานเมื่อ พ.ศ. 2538 เดิมเป็นเจดีย์ในวัดจันทอุดม หรือวัดแก่ง ภายหลังจากวัดจันทอุดมร้างจึงได้ใช้ที่ดินวัดสร้างโรงพยาบาล เจดีย์ซึ่งไม่ถูกรื้อถอนจึงอยู่ในเขตโรงพยาบาล

กล่าวกันว่า ผู้สร้างเจดีย์วัดแก่ง คือ พระยาศรีสมุทโกศไชยจิตสงคราม (เกตุ ขมจินดา) เจ้าเมืองระยอง ชุดต้นรัชกาลที่ 5 สร้างเพื่อเป็นพุทธบูชา เมื่อประมาณ พ.ศ. 2416 แต่จากการที่นักวิชาการโบราณคดีระบุว่าเป็นศิลปะอยุธยาตอนกลาง พระยาศรีสมุทโกศฯ จึงน่าจะเป็นผู้บูรณปฏิสังขรณ์มากกว่า